

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka

žalobce: **V. K.,**
bytem J. V., K.,

proti

žalovanému: **Magistrát města Kladna,**
sídlem nám. Starosty Pavla 44, Kladno,

o žalobě proti potvrzení žalovaného ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. X, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 12. 3. 2018 a doplněnou podáním ze dne 3. 4. 2018 žalobce napadá žalovaným vydané potvrzení ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. X, č. j. X (dále jen „potvrzení“), jímž žalovaný na žádost společnosti X spol. s r. o. v souladu s § 37 odst. 1 písm. e) a § 39 písm. c) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), potvrdil, že budova č. p. X na pozemku p. č. X v k. ú. a obci K., ulice Ž., je bez závad užívána jako „stavba pro obchod“ ve smyslu vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobce uvedl, že je vlastníkem nemovitostí bezprostředně sousedících se shora uvedenou stavbou. V žalobě obsáhle popsal postup žalovaného ve společném územním a stavebním řízení vedeném na žádost společnosti X spol. s r. o., které se týkalo stavebních úprav a půdní nástavby domu č. p. X. Poukázal na to, že opakovaně žádal žalovaného i Krajský úřad Středočeského kraje jako nadřízený správní orgán o poskytnutí rozhodnutí, kterým byla povolena změna užívání předmětné stavby z rodinného domu na stavbu pro obchod. Takové rozhodnutí mu však nebylo poskytnuto. V doplnění žaloby dále uvedl, že až dne 28. 3. 2018 mu Katastrální úřad pro Středočeský kraj vydal na jeho žádost kopii potvrzení a formuláře „Ohlášení změny údajů o pozemku, jehož součástí je stavba, do katastru nemovitostí“ podaného společností X spol. s r. o. dne 9. 7. 2014, na základě něhož byla v katastru nemovitostí

zapsána změna způsobu využití předmětné stavby z rodinného domu na stavbu pro obchod. Žalobce tvrdí, že žalovaný jednal nezákonně, pokud jen na žádost stavebníka vydal potvrzení, na základě něhož byl proveden zápis změny do katastru nemovitostí. Žalovaný tímto postupem vyloučil dotčené orgány státní správy a ostatní účastníky dotčené touto změnou. Vydáním potvrzení byla ohrožena bezpečnost uživatelů veřejného prostoru a došlo rovněž k poškození práv vlastníků nemovitostí touto změnou dotčených. Navíc je podle jeho názoru potvrzení v rozporu s právními předpisy z důvodů, které dále uvedl v doplnění žaloby. Závěrem v petitu žaloby navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost zrušit napadené potvrzení. Žalobce současně požádal o osvobození od soudních poplatků.

3. Soud v první řadě posuzoval, jaký žalobní typ podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v daném případě žalobcův návrh představuje. Žalobce, který je právním laikiem, v žalobě ani v jejím doplnění výslovně neuvedl, a to ani v návaznosti na usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2018, č. j. X, kterým byl vyzván k odstranění nedostatků žaloby, zda návrh představuje žalobu proti rozhodnutí žalovaného (§ 65 a násl. s. ř. s.), žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného (§ 79 a násl. s. ř. s.) nebo žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného (§ 82 a násl. s. ř. s.). Z obsahu obou žalobcových podání je ovšem zjevné, že napadá žalovaným vydané potvrzení, na základě něhož byl v katastru nemovitostí proveden zápis změny využití předmětné stavby z rodinného domu na stavbu pro obchod. V opraveném petitu žaloby se přitom domáhá toho, aby soud uložil žalovanému uvedené potvrzení zrušit. Přestože tento petit po formální stránce neodpovídá znění zákona, neboť v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu soud může rozhodnout pouze tak, že napadené rozhodnutí sám zruší (§ 78 odst. 7 s. ř. s.), je beze vší pochybnosti zřejmé, že se žalobce domáhá právě toho, aby žalobou napadené potvrzení bylo zrušeno. Soud proto posoudil žalobní návrh s ohledem na jeho skutečný obsah jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s.
4. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. platí, že „[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“
5. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná „domáhá-li se [žalobce] přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.“
6. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny „úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.“
7. Žalovaný vydal napadené potvrzení na základě § 37 odst. 1 písm. e) a § 39 písm. c) katastrálního zákona. Z těchto ustanovení plyne, že potvrzení vydávají příslušné správní orgány na žádost vlastníka nebo jiné oprávněné osoby v případě, že k navrhovanému zápisu do katastru nebo jeho změně není vyžadováno rozhodnutí nebo jiné opatření správního úřadu. Potvrzení slouží pouze jako podklad pro provedení zápisu změny v katastru nemovitostí a jeho účelem je autoritativně potvrdit, že údaje uvedené v návrhu na zápis změny v katastru nemovitostí odpovídají skutečnosti. Potvrzení tedy má povahu osvědčení podle § 154 zákona č. 500/2004 Sb., správního

řádu, ve znění pozdějších předpisů, neboť pouze osvědčuje skutečnosti, které jsou v něm uvedeny. Samo o sobě však nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva nebo povinnosti a není způsobilé vyvolat zásah do právní sféry vlastníka dotčené nemovitosti nebo jakýchkoliv jiných osob. Tomuto závěru ostatně nasvědčuje i skutečnost, že obě citovaná ustanovení katastrálního zákona výslovně uvádějí, že se potvrzení vydává pouze v případě, že *„k navrhovanému zápisu není vyžadováno rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu veřejné moci.“* Soud proto dospěl k závěru, že žalovaným vydané potvrzení není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a z tohoto důvodu je ze soudního přezkumu vyloučeno.

8. Soudu tak nezbylo než žalobu odmítnout pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
9. Nad rámec uvedeného soud dodává, že žaloba by musela být odmítnuta, i pokud by soud posoudil návrh jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem či donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. V takovém případě by totiž nebylo možné žalobu meritorně projednat pro její opožděnost. Dvouletá objektivní žalobní lhůta k podání zásahové žaloby podle § 84 odst. 1 druhé věty s. ř. s. začala plynout dnem vydání potvrzení, tj. 20. 5. 2014, a uplynula 20. 5. 2016. Ke dni podání žaloby dne 12. 3. 2018 tedy již tato lhůta marně uběhla. (K počátku běhu objektivní žalobní lhůty viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. X, publ. pod č. 3687/2018 Sb.NSS, body 50 až 52).
10. O žalobcově návrhu na osvobození od soudních poplatků soud nerozhodoval, neboť by to bylo s ohledem na odmítnutí žaloby nadbytečné.
11. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. dubna 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.